8e JAARGe. № 77.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr. ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–
De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

VRIJDAG 30 MAART 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

VERTREK DER LANDMAIL

GEDURENDE 1860.

in de maand	April	op den	4 en	18.
„ „ „	Mei	„ „	3 „	19.
„ „ „	Junij	„ „	2 „	18.
„ „ „	Julij	„ „	4 „	19.
„ „ „	August.	„ „	2 „	18.
„ „ „	Sept.	„ „	2 „	19.
„ „ „	October	„ „	3 „	19.
„ „ „	November	„ „	2 „	18.
„ „ „	December	„ „	3 „	19.

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Zaturdag den 31 *Maart* 1860.

Bij den heer *Blanckenhagen*, te Kepoetran van meubelaire goederen enz. (419)

Op Maandag den 2den April 1860.

Bij den officier van gezondheid *Bernard*, in het militair hospitaal te Simpang.

Op Dingsdag den 3den April 1860.

Bij den heer *Deeleman*, in de stad van diverse goederen.

Op Woensdag den 4den April 1860.

Bij den kapt. *Riesz*, op de Grisseesche weg van meubelaire goederen en

Bij de heeren *Gebr. Kocken*, in de stad van diverse goederen.

Op Donderdag den 5den April 1860.

Bij den deurwaarder bij den landraad alhier, voor het policie kantoor, van twee praauw Tjompreng enz.

Op Vrijdag den 6den April 1860.

Bij den luit. *Vos van Rijswijk* in het militair kampement alhier van meubelaire goederen. (457)

GEBOORTEN.

Bevallen van eene Welgeschapen DOCHTER SOPHIA SUTHERLAND, geliefde echtgenoote van

SOERABAYA, **J. J. F. SWART.**
30*sten Maart* 1860. (466)

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Maandag den 2den April a. s.

in het Hospitaal te Simpang,

ten huize van den officier van Gezondheid 2de klasse

W. A. J. BERNARD,

DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

van wel onderhoudene MEUBELEN, LAMPEN, waaronder goede MODERATEUR LAMPEN, SPIEGELS, SCHILDERIJEN, SERVIEZEN, GLAS- en PLEETWERK, een PALANQUIN, een span goed gedresseerde WAGENPAARDEN, een paar fraaije PISTOLEN, een uitmuntend MICROSCOOP, enz. (443)

Op VENDUTIE

van Dingsdag 3den April.

Zal door den ondergeteekende alsmede worden verkocht:
1 GROOTE RAA.
1 MARSEN Do.
afkomst van het Nederl. schip *Jacob*, Kapt. **BORGER**, inmiddels te bezigtigen voor het Etablissement van de Heeren **LLOIJD & Co**, aan de Kaliemaas.

(460) **A. H. DEELEMAN.**

Op VENDUTIE

van Dingsdag 3den April.

bij

A. H. DEELEMAN.

Zal worden verkocht 27 paren BRUINE en GEELE Amerikaansche WIJFSTOELEN met en zonder verguldsel. Alsmede 50 vaten Amerikaansche SPIJKERS en 12 paar Engelsche TAFELLAMPEN. (459)

Op VENDUTIE

van Dingsdag 3den April,

BIJ

A. H. DEELEMAN.

Zal worden verkocht:
71 98/100 pic. AFGESLOOPT BLADKOPER zijnde echt munts metaal.
3 86/100 „ KOPEREN SPIJKERS.
7/100 „ LOOD.
afkomstig van het Nederl. schip *Hollandia*, Kapit. **P. WAP.** (458)

Op VENDUTIE

Van Dingsdag 3 April.

Zal nog worden verkocht voor rekening van belanghebbenden:
Een partij AFGESLOOPT BLADKOPER, afkomstig van het Ned. schip *Per Aspera ad Astra*, kapt. **J. ADMIRAAL.**

(471) A. H. DEELEMAN.

Op VENDUTIE

Van Dingsdag 3 April.

Zal nog worden verkocht voor rekening van belanghebbenden.
Een partij AFGESLOOPT BLADKOPER, afkomstig van het Ned. schip *Stad Dokkum*, kapt. **N. VAN DER WERF.**

(472) A. H. DEELEMAN.

Onmiddelijk na afloop, der op *Donderdag den 5den April aanstaande*, voor het policiekantoor te houden Vendutie, zal aldaar door de weeskamer verkocht worden het **een zesde aandeel** in het thans alhier ter reede liggende barkschip, *Nawan Eljoesoer*, groot omtrent, honderd vijf en tachtig lasten.

SOERABAYA, *Namens de weeskamer.*
den 29*sten Maart* 1860. *De Secretaris,*
(464) **J. F. DEIBERT.**

VENDUTIE.

Op den 9den April e. k.

zullen de ondergeteekenden publiek doen verkoopen:

p. m. 160 KRANDJANGS SUIKER,

afkomstig van het afgekeurde schip **NEERLANDS KONINGIN**, gezagvoerder G. GEERLING.

SOERABAYA, **E. TEN BRINCK & CO.**
29 *Maart* 1860. (465)

HOUT VENDUTIE

TE

MODJOKERTO,

Maandag den 16den April,

van **P. M. 400 STUKS BALKEN** afkomstig van den hout aankap te *Blitar*, behoorende aan den Heer W. B. LOUDON en liggende zeer geschikt voor den afvoer.

(399) pp. L. H. ZANTHUIS.

VENDUTIE.

Op een nader te bepalen dag,

zullen de ondergeteekenden verkoopen, EEN ERF GROOT 1 bunder 25 □ roeden 91 □ ellenen 95 □ palmen, met daarop staande STEENEN HUIS en bijgebouwen, gelegen te *Oenaaän*, buiten deze stad, naast de fabriek van den Heer **BAIJER**, blok II, wijk R. No. 1560, in eigendom toebehoorende aan Mevrouw de wed. LOISEL.

(449) **ANEMAET & CO.**

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP BATAVIA.

Kapt. COUTERON.

Vertrekt naar SAMARANG en BATAVIA op *Dingsdag* 3 *April.* Adres bij

(468) **W. CORES DE VRIES.**

DE BETUWSCHE NEEF.

DOOR

J. J. CREMER.

(*Vervolg.*)

De deerne is vertrokken; de gasten hebben zich nader bij de tafel gezet; Janssen drukt het binnenst van zijn pet tegen het aangezigt en jufvrouw Janssen doet haar oogen digt en laat het hoofd op den linker schouder zakken.

Mijnheer van Middelnesse legt de blanke hand tegen zijn voorhoofd en bedekt er ten halve zijn oogen mee; het linkeroog kan nog genoeg zien, en het ziet; dat mevrouw al biddend met haar fijn geborduurd zakdoekje haar bord afveegt en, dat er een trek om haar mond speelt als of ze wil zeggen: „Foei ondeugd, je moest ook niet kijken.

De maaltijd neemt een aanvang. Janssen noodigt de gasten om zijn voorbeeld te volgen, en terwijl het Geldersche echtpaar met hun lepels de soep over den rand van den grooten schotel binnen hunne borden werkt.... aarzelen de Hagenaars, maar volgen ten laatste inderdaad het gegeven voorbeeld. Janssen beweert bij 't haastig opslorpen: dat die soep niks kienderachtig smakt, en — terwijl hij ten tweede male zijn bord vult, voegt hij er bij: „Kee weet 't wel, en wat mien belangt, ik heb gezeid: ze motten geen honger lie... lijen, heur ie. Tast toe nêf en nicht, z'is verrechtig niet schroal; toe: soep is moar buukvulling."

„O z'is keurig!" zegt mevrouw van Middelnesse, ofschoon ze haar al te vet vindt, maar toch, HE. had honger.

„Délie! Délie!" betuigt mijnheer, en de verkwikkende spijze doet hem zoo'n goed dat hij waarlijk vrede met **dat soort van menschen** krijgt, en — dan zoo vrij zal wezen nog *tant soit peu* te nemen.

Wij zullen het viertal rustig hun middagmaal laten gebruiken, Janssen even graag alsof het zijn eerste was. Na de soep verscheen er een groote bak, met kruimige dampende aardappels gevuld, daar tegenover „flankte" de huisvrouw een dito schotel met groote boonen, die zoo als Janssen beweerde, geen zuigelingen waren, maar: stonden in de moag! De groote ham van een „eigen slagts verken, vet as modder," formeerde met een diepen bak, waarin zich aan groote dobbelsteenen gesneden en hard gebraden stukken rundvleesch bevonden, benevens de gezegde schotels, die met de boonen en aardappelen gevuld waren, een kring, in welks midden een groote sauskom was neder gezet.

Janssen, die maar gedurig bleef verklaren dat hij van geen fratsen en van geen nooijen hield, liet intusschen even als zijn wederhelft, geen stil oogenblik voorbijgaan, zonder zijn gasten tot toetasten te dwingen, en wierp nu eens den neef eenige sneden ham op 't bord, en dwong dan weder zijn nicht — die heus genoeg had — om eenige dobbelsteenen vleesch naar zich toe te halen, met de vergunning: „A'j't niet lust, loat moar liggen."

Hier, nêf, drink is; 't is wie... wijn van 't joar 48, 't beste wa'k in huus heb."

Mijnheer en mevrouw werden rood van 't eten!

In 't einde daar gaat de deur open, en, mêt de deerne van den rooden halsdoek, die weder een grooten bak in de handen draagt, een bak waarin de riestenbrij is, stuift ook een zestal kinderen de kamer in.

Daar hadt je 't leven! — „Dag voader, dag moeder!" „Wie zin dat?" — „Zin ze dat uut den Hoag?" — „Ét gellui nog êns?" — „Kriegen we ook wat?" — zoo vraagden de knapen en meisjes, en ze vroegen nog een heele boel meer, terwijl de ouders vermaanden en bevolen, dat ze g'en dag mosten zeggen; dat dât nêf en nicht woaren — uut den Haag, woar de Keu... Koning woont; dat Willem zien schriefboek is most loaten zien, woar de meister zoo dukkels: „uitmuntend" op schreef; dat Mieke d'r neus most afvêgen, en eindelijk, dat ze stil moar buuten mosten goan, met de belofte: „dan krieg ie allemoal riesteubrij. Vort jongens!" Daar stormden ze heen.

„Allerliefste kinderljes! zoo ongedwongen, zoo sans gêne" verzekert mijnheer.

„En zoo gezond zien zij er uit!" merkt mevrouw aan; „de buitenlucht is toch maar alles!" (De kindertjes van mevrouw kregen les aan huis, omdat ze met dat schoolgaan, vooral 's winters, zooveel kou opdeden).

STOOMSCHIP OENARANG.

De geregelde vaart dezer Boot naar **Samarang** en **Batavia**, zal in het begin van *April e. k.* wederom hervat worden.
Vertrekdagen zullen later bekend gemaakt worden.

De Agenten,

26 *Maart* 1860. (441) **ADAM & CO.**

VERTREK VAN SCHEPEN.

VRACHT EN PASSAGE
NAAR

SAMARANG EN BATAVIA.

wordt aangeboden met de Ned. Ind. schoener

L'UNION,

kapt. G. Schuit,
Informatien te bekomen bij

De Agenten

(452) **ADAM & CO.**

VOOR PASSAGE DIRECT
NAAR

AMSTERDAM.

Wordt aangeboden het nieuw en snelzeilend fregatschip **AMSTEL**, gevoerd door kapitein H. H. Rademaker.
Deze bodem zal in de eerste helft der maand *April* vertrekken, is voorzien van nette en doelmatige inrigtingen voor passagiers en vaart eenen geexamineerden doctor.
Nadere informatien te bekomen bij

De Agenten,

Soerabaya, B. KOPERSMIT & CO.
30 *Maart* 1860. (470)

Tegen aannemelijke voorwaarden bestaat er voor eenen

DOCTOR

gelegenheid om naar Nederland passage te bekomen aan boord van een Nederlandsch koopvaardijschip.
Nadere informatien te bekomen bij

De Agenten,

(456) **B. KOPERSMIT & CO.**

VRACHT EN PASSAGE
NAAR

SAMARANG EN SINGAPORE.

Wordt aangeboden met het Nederl. Ind. brikschip.

JEANNETTE MARIA,

Kapitein **KUIPERS.**
Informatien te bekomen bij

De Agenten,

(436) **ADAM & CO.**

Een jong mensch, Nederlander van geboorte, laatstelijk 3e stuurman, bekend met de Hollandsche, Engelsche en Maleische talen, zag zich gaarne geplaatst op eene suikerfabriek of andere landelijke onderneming.
Adres sub L. D. D. aan de uitgevers dezer. (463)

DAG EN KOSTSCHOOL
VOOR JONGE JUFVROUWEN.

Op deze inrigting bestaat nog gelegenheid, tot plaatsing van eenige kinderen.

(466) **H. F. VAN GHERT.**
Kriesfeld.

TE HUUR

Tegen 15 *April aanstaande* het **HUIS** thans bewoond door *Luit. Brinkgreve.*
Te bragen bij

(473) **J. F. POLACK.**

TE HUUR

EEN HUIS in de *Straat Gatoltan*, laatst bewoond door den Heer Roebij.
EEN IDEM. laatst bewoond door den Heer Essers, beiden te aanvaarden met 1e. April.
Soerabaya, 27 *Maart* 1860.

(454) H. L. RADEMAKER.

TE KOOP

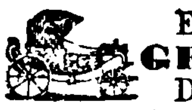

Een ruime en gemakkelijke **REIS WAGEN** (*Landauer*) op hangveren.
De wagen, zoo goed als nieuw en van best Engelsch fabriekaat zijnde, wordt als zeer solide aanbevolen.
Te bevragen bij

(461) **LE ROY & CO.**

TE KOOP

Chineesche VLOERSTEENEN van **14** duim ☐
bij

(475) **J. F. POLACK.**

TE KOOP

VIER CENTRIFUGES
met
STOOMVERMOGEN.

(14) B. J. VAN ECK & CO.

TE KOOP

Wordt aangeboden het **halve aandeel** in de huurlanden *Pebaijoran* & *Kalangsarie* (*Krawang*), toebehoord hebbende aan wijlen den Heer G. Sillem, met deszelfs regten en verpligtingen.
Inlichtingen te bekomen bij

B. KOPERSMIT & CO.
(467) *te Batavia.*

MACHINERIE.

Twee buitengewoon krachtige SUIKERMOLENS met waterwiel-as en gearing compleet, met Cylinders van 54 duim lengte, bij 30 duim diameter en Cylinder-assen van 11 duim diameter. Deze molens zijn de krachtigste welke op Java worden aangebragt, gelijk die welke reeds te *Pandaän, Watoe-toelies* en *Kandang Djattie* staan en zijn in staat om in 24 uren 120,000 tot 150,000 kannen Sap te produceren.
Vier **STOOM SUIKERMOLENS** met Stoomtoestellen-, ketels- en toebehooren compleet; de molencylinders 30 duim lang bij 18 duim diameter, Stoomketel 12 voeten lang bij 4½ voet diameter met vlampijpen, de Cijlinder van het toestel 10½ duim diameter met 24 duim slag. Deze molens kunnen in 14 uren 70,000 tot 80,000 kannen sap produceren met slechts eene geringe hoeveelheid brandstof.
Acht **CYLINDERS** van 48 X 24 duim dimensie voor suikermolens compleet met as en rondselen.
Eene hoeveelheid **SUIKERPANNEN.**
Alle bovengenoemde machineriën zijn nu reeds op weg herwaarts van Engeland, en worden te koop aangeboden door de ondergeteekenden, die tevens bereid zijn alle soorten van machinerien te leveren welke voor Suikerfabrieken benoodigd zijn.

Mc MILLAN MARTEN & CO.
(407) *Agenten voor den Heer* **R. W. THOMSOM.**

WOODBURRIJ & PAGE.

Photographisten, *Hotel du Commerce*, maken hierbij bekend, dat hun atelier tegen den 15 *April aanstaande* zal gesloten worden.
Ter erlanging van gezigten van huizen of erven, wordt men verzocht zich spoedig te willen aanmelden.

(462) **WOODBURRIJ & PAGE.**

WISSELS op NEDERLAND

bij het agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handel-Maatschappij alhier. (422)

VOOR KOMPAGNIES ADMINISTRATIEN.

SCHIJFSCHIETREGISTER

van **280** folio's naar aangenomen model, zoodanig ingerigt dat die voor oefeningen op alle afstanden gebezigd kunnen worden.

(444) **LE ROY & CO.**

NEDERLANDSCH INDIE.

Preanger Regentschappen. — In het laatst der maand Februarij is in het district Salatjau (adsistent-residentie Soemedang en Limbangan) de cholera uitgebroken, en bevonden zich aldaar mede vele koortslijders.
Na een ingesteld plaatselijk onderzoek door den civielen geneesheer van Soemedang, Limbangan en Soekapoera, den mantri besar van Manondjaja, den wedana van Salatjau, en den doctor djawa, door wien de noodige geneesmiddelen werden verstrekt, is gebleken, dat in de verschillende kampong's en dessa's van voormeld district in het geheel aanwezig waren:

17	lijders aan	cholera typhoïde.
2	" "	catarrhus.
1	" "	pneumonie.
20	" "	remitterende koorts.
5	" "	intermitterende id.
2	" "	asthma.

47 lijders, waaronder 22 mannen, 23 vrouwen en 2 kinderen.
De ziektetoestand was op den 9den Maart jl. echter zoodanig verbeterd, dat geene gevallen van overlijden meer voorkwamen, terwijl vóór het uitreiken der geneesmiddelen zeven personen waren bezweken.
Van de zijde van het bestuur zijn de noodige maatregelen genomen, tot verdere tegengang der verschillende ziekten op de aangetaste plaatsen.
Riouw.— Aan radja Hoesin van Poeloe Trong is het mogen gelukken gevangen te nemen en naar de hoofdplaats op te zenden den Maleijer Abok, die sedert jaren berucht was om zijne in de Riouwsche wateren gepleegde rooverijen en tot de medgezellen van den hoofdleider Pa Ranteh behoorde.
In den nacht van den 24sten Februarij is in het district Bébé (eil. Sengarang) de woning van drie Chinesche sirihplanters door eenige Maleiers geweldadig aangevallen, bij welke gelegenheid twee dier Chinezen gedood en de derde zwaar gewond is. Alle pogingen worden in het werk gesteld om de schuldigen tevatten.
Banka. — Gedurende de maand Februarij jl. zijn te Muntok direct uit China aangebragt 118 Chinezen, bestemd voor de mijnen, onder welke zich 27 Mohamedaansche Chinezen bevonden, die verklaard hebben afkomstig te wezen uit het landschap Njai Tjioe op het tot China behoorende eiland Hainan en afstammelingen te zijn van Mohamedanen, die volgens overlevering omstreeks 400 jaren geleden met 7 prauwen op de kusten van gemeld eiland schipbreuk hebben geleden. Voor ongeveer twee jaren kwamen op Hainan eenige roovers van Kanton, Hoklo, Kwitang en andere plaatsen, als kenteeken roode doeken voerende, die eene in het binnenland van Hainan gevestigde volkstam der Loei Boean ten onderbragten. Kort daarna deden deze roovers, door honger gedreven en met de Loei Boean 's vereenigd, in het door de Mohamedaansche Chinezen bewoonde landschap Njai Tjioe een inval, bij welke gelegenheid ruim 9,000 menschen, zoo mannen, vrouwen als kinderen zijn omgekomen, terwijl slechts een duizendtal Mohamedaansche Chinezen overbleef, die naar verschillende plaatsen vlugtten. Vier Inan 's stonden aan hun hoofd, welke bij dien inval mede omkwamen. Zij vonden hun bestaan in vischvangst, landbouw en handel, doch de thans op Banka aangekomene Mohamedaansche Chinezen waren genoodzaakt hun land te verlaten, omdat zij van alles beroofd waren. Op Hainan moeten, volgens hunne verklaring, nog eenige steden zijn, welke uitsluitend door Mohamedanen be-

---

„Ze kriegen nar beheuren wat ze willen, en ze kunnen doen nar beheuren wat ze willen!" zegt Janssen; „moar — gehoorzaam da's één; en geen streeken d'as twee Kom nêf nog 'n glèske!"
„Nee heus niet, ik zou bepaald de hoogte krijgen. Merci merci!"
„Wat merci!" roept Janssen en schenkt in, en de neef drinkt het glas uit en krijgt niet de hoogte.
Wat de rijstenbrij betreft ze most en zou geproefd worden. Nicht Janssen verklaart, in alle nederigheid, toch een goedkeurend woord voor haar naregt, en geen wonder — ze had er drie pinten vet van room aan ten koste gelegd.
„As Mei-botter."! zegt Jansen, en mijnheer en mevrouw halen diep adem, en — terwijl zij met hun respective vorken in de rijstenbrij-porties, welke hen waren opgeladen, pikken en figuurtjes maken, om er dan weder eens even mêe naar den mond te wippen, betuigen zij dat nicht veel te veel omslag heeft gemaakt, en dat ze waarlijk verlegen zijn met.... met....; maar heus, dat ze anders nooit zulke heerlijke rijstenbrij beproefd hebben!
Neef Janssen lacht van plezier dat zijn gasten zoo óver en óver tevreden zijn en zegt: „Ja, al zin we Betuwslui we weten nog wel wat onze gasten toekumt. Ku 'j 't niet op!" voegt hij er bij, „loat moar liggen, we zullen danken, en dan — noar den bongert um karssen te ëten, tot dat moeder de koffij goar het."
Dat mijnheer en mevrouw juist niet extra veel trek in knappers hadden, vinden wij zoo vreemd niet, maar Janssen, die den boom voor heurlui gedisteneerd had, zei aan Kees den arbeider: dat ie plukken most wat ie kon in 'n tienponds mande, die most ie moar zetten in de koets van de lui, onder de veurbank.
Terwijl het viertal in bedevaart naar de dorpskerk trok, — aangezien mevrouw zoo graag eens op pa's eersten preekstoel wilde klimmen — was het dat Janssen, niet zonder een gevoel van eigenwaarde, aan zijne gasten de gronden wees die hem in eigendom toebehoorden. Met innig genoegen vernam de Geldersche neef hoe fraai, en hoe énorm, en hoe allerliest alles gevonden werd.
Van de bedevaart te huis gekomen, moesten de Haagsche vrienden nog even een blik in „'t verkeschot" slaan.
„Hoe lief die kleine biggetjes!"
„Wat zeg ie van onze verkes!" zegt jufvrouw Janssen, waarna zij met een potlepel op 't schot klopt en vrij luide: „truus, truus, truus," roept. De logge varkens springen overeind, en de boerin verzekert der dame, dat ielke zeuge tien keujes gewurpen hèt.
Het Hollandsch der echtelieden Janssen was van lieverlede heelemaal zoek geraakt.
Weder zit men om de tafel binnen de pronkkamer; de koffij is aangerigt, dat heet: een groote krentenmik staat naast een dito zonder krenten, omringd van een schaal met ronde beschuit, een halve kaas, een groote kluit boter, benevens een saucijsworst op een aanval te wachten. Uit de kraan der groote kan vloeit driftig het bruine vocht in de kopjes: half koffij, half room.
Of er al genoeid wordt, waarlijk men kan niets, of althans maar zeer weinig gebruiken. Zelfs Janssen gelooft dat 't nog wat vroeg is, umdat ie hoast niks geen trek hèt.
Nu was 't oogenblik daar om eens 't een en ander van Holland te vernemen.
„Hebben ze nog al schik met de menisters tegenwoordig?" vraagt Janssen. "Is 't woar dat ze zoovuel muuite hebben um dubbeltjes van de koamers te kriegen? Heur is, voegt hij er bij op gewigtigen toon: ik bemuui me weinig met de polletiek, moar, ielk mins hèt zien begriep, en zie, dan begriep ik: dat ielk stel neije menisters 'n oarige slomp duiten kost, en, a'j ze moar stillekes oan 't ruur liet, da'j dan 'n oarige som in 't loadje zou houwen; 't zou er" besluit hij, „niet slechter um goan, want, alle verstand kumt niet in 'n umzien."
Mijnheer van Middelnesse in het volkomen eens, en beweert zelfs, dat hij er niets op tegen zou hebben om — al was 't maar vijf jaartjes — minister te spelen; dan pensioen!" zegt hij ten slotte, en knipt met zijn oogen.
De Betuwnaar geeft zonder omwegen te kennen, dat nêf uut den Hoag, as ie't um de duiten deê, zien man niet zou wêzen; waarop de Hagenaar spoedig betuigt, dat hij 't zoo niet bedoeld heeft en dat hij ook niet gelooft dat het er iemand om doen zou, maar — énorm veel werkzaamheden; 't loon verzoet den arbeid.
Dit laatste stemt Janssen volmondig toe, terzelfder tijd dat mevrouw van Middelnesse aan hare nicht verzekert-

woond worden. Zij behooren tot de secte der Hanefiten, lezen den koran met Arabische letters vrij vlug, doch verstaan hem niet. Hun voorkomen is overigens vrij gunstig.

Met den aanbouw van een lichttoren te Tandjong Kalean is een aanvang gemaakt.

ZUID- EN OOSTER-AFDEELING VAN BORNEO. — Per telegraaph via Soerabaija zijn tijdingen ontvangen, loopende tot den 17den Maart jl.

De expeditie naar Kandangan tegen de magt van damang Lehman is zegevierend volbragt, met een verlies van slechts weinige gesneuvelden en gewonden aan onze zijden. Dientengevolge is te Amawang post gevat.

In de Kapoeas is de *Montrado* onledig geweest met den aldaar aan den dag gelegden overmoed te beteugelen.

In Soengi Kanamit is door eene landingsdivisie van de *Montrado* en de Bali, onder bevel van den luitenant-ter-zee 1ste kl. Buijskes, eene vijandelijke benting genomen, waarbij een sergeant-majoor van de landmagt sneuvelde. (*J. C.*)

BRITSCH INDIË.

In de *Friend of India* lezen wij dat aan het bestuur te Madras bevelen zijn gezonden, strekkende ter bereiding van gronden tot den aanplant van de quinine planten die binnen kort van Zuid Amerika worden verwacht en dat Doctor Cleghorn met de keuze der daartoe geschikte gronden is belast. De planten worden tegen Januarij 1860 verwacht, en wordt bij dat berigt de opmerking gevoegd dat Doctor Cleghorn wel zou doen, met een reisje naar Java te maken waar hij de Cinchona plant geacclimateerd zal vinden en reeds zoo ver dat zij kunnen worden vermenig vuldigd van de oorspronkelijk met zooveel moeite van Zuid Amerika aangebragte planten.

De laatste tooneelen die een gevolg zijn van den gelukkig overwonnen opstand in Britsch-Indie worden thans met eene waardige bedaardheid ten einde gebragt. — Zoo martiaal als vroeger gevangenneming, regtspraak en doodstraf drie bedrijven waren die in even weinig tijds werden afgespeeld als een treurspel door de bezoldigde acteurs van den Schouwburg, zoo omzigtig is men thans uit vrees van onregtvaardigheden te begaan. — Zoo is dan ook het regtsgeding van Khan Bahadur Khan van eenen voor Engelsche regters langen duur geweest en eerst den 18 Februarij gesloten met het vonnis des doods over den schuldig bevondenen.

De procureur generaal scheen de getuigenissen van den beginne of aan voldoende te vinden, doch de regters toonden eene tegenovergestelde overtuiging. De getuigen waren allen menschen uit de lagere volksklasse en het was opmerkelijk dat geen hunner getuigenis wilde afleggen ten opzigte der moorden die openlijk, bij helder daglicht, en vlak voor de Kotwalee hebben plaats gehad, waar duizenden aanschouwers waren verzameld en waaromtrent bij vroegere regtsgedingen reeds getuigenis was afgelegd. — Algemeen verwachtte men dat de verdediging krachtiger zou zijn dan de beschuldiging, en dat de beklaagde getuigen van de achtenswaardige klassen zoude oproepen ten bewijze dat de moorden door het gemeen waren gepleegd te midden van het oproer dat oorspronkelijk van de Pathans van Rampoor was uitgegaan.

De gevangene echter heeft zulks niet gedaan, maar daarentegen verscheidene punten der beschuldiging toegestemd. Na te hebben gegeten was hij, *zonder eenig bepaald doel*, naar de stad; het was toen ongeveer twaalf ure op den middag van den dag van den opstand, en het was geheel toevallig dat hij op zijne wandeling naar de stad, een van de hoofdaanvoerders der Mohammedaansche partij ontmoette en met dien gezamenlijk voortging. Iets later werd hij door de burgers gesmeekt de stad te behoeden voor plundering van de zijde der opstandelingen, aan welke bede hij als kleinzoon van zijnen grootvader had gehoor gegeven. Daarbij was het zeer waar, dat hij gehoord had dat de famille Aspinall in handen van het gemeen was gevallen. en zij waren vermoord geworden voor de mosquee die nabij de kotwalee is gelegen, doch dit was reeds geschied voor hij, Khan Bahadur Khan, er iets van wist; bovendien was die famille vermoord geworden door personen die hun geld schuldig waren en dus belang hadden bij hunnen dood. Dat hij ooit tegen de Engelschen zou hebben gevochten, was eene absurditeit, want iedereen wist dat hij de stad had verlaten toen de Engelsche troepen er introkken en hij, Bahadur khan, had zich in geen gevecht hoegenaamd gemengd.

Bewijzen op schrift werden, niet door den beklaagde ingediend, en wat weligt zijne ergste fout was, hij verzocht als getuigen a. décharge op te roepen vier Mohamedanen, die nergens konden worden gevonden, en bleken nooit te hebben bestaan of in Barcilly te zijn bekend geweest. Terwijl de regters hoofdschuddend doch met het meeste geduld de getuigen opriepen en met den beklaagde confronteerde zat deze met de grootste bedaardheid zijne opium te kaauwen even alsof de zaak hem weinig aanging. Hij bedroog de regters en hoonde de wijze van regtspleging waarna hij den schijn aannam als of hij zich op dit alles verhief.

Gedurende het geding heeft zich echter een opmerkenswaardig feit voorgedaan. — Achtenswaardige lieden, van wie het bekend was dat zij volledig getuigenis konden geven omtrent gewelddadigheden die bij het uitbreken van den opstand hadden plaats gehad, waren bevreesd voor den magtigen invloed der Mohammedanen en zorgden dat zij buiten bereik van de navraag der justitie bleven, terwijl de Mohammedanen zelve hunne onwillige stemming bewijzen, door zich evenzeer uit den weg te houden, en zelfs als toeschouwers zag men geene Mohammedanen in de zaal. — Dit regtsgeding dus, wat men er ook van moge verwacht hebben, zal niet leiden tot de ontdekking van de oorspronkelijke aanleggers van het complot, en is zeer weinig belangrijk geweest, anders dan wat aangaat eenige regtskundige discussiën tusschen den President en het openbaar ministerie die alleen voor deskundigen met belangstelling konden werden gevolgd. — Het is echter eene vraag of het doodvonnis tegen eenen die zich zoo slecht weet ter verdedigen niet onstaatkundig is, wanneer men ten minsten de aanleggers van de zamenzwering wil ontdekken. Khan-Bahadur Khan zal nu gehangen worden en zal dus met geen woord meer tot de gewenschte ontdekking bijdragen.

SPANJE.

De inname van Tetuan door de Spanjaarden is de eerste belangrijke uitslag van den oorlog tegen Marocco, en dat wel na drie maanden bijna dagelijksch te hebben gestreden met volharding en heldhaftigheid. Deze gebeurtenis, welke reeds eenige dagen was voorzien, en zoo roemrijk is voor de spaansche wapenen, zal naar alle waarschijnlijkheid veel invloed hebben op den veldtogt. Wanneer de val van Tetuan den keizer van Marocco niet doet besluiten om te onderhandelen en vrede te vragen dan zal de Maarschalk O' Donnel, volgens zijn genomen plan met zijne geheele magt oprukken naar Tanger en voor die stad het beleg slaan. Zonder twijfel zal deze eerste gelukkige uitslag niet weinig bijdragen om den oorlog spoedig een einde te zien nemen. De publieke opinie in Frankrijk juicht de zegepraal der Spaansche wapenen in Marocco zeer toe.

De Maarschalk O' Donnell is begiftigd met den titel van Hertog van Tetuan en Grande van Spanje. De leden van de Cortes hebben de koningin geluk gewenscht met de inname van Tetuan. Vijftig kanonstukken zijn aldaar buit gemaakt. In Spanje heerscht eene groote vreugde over den goeden uitslag der Spaansche wapenen.

Latere berigten van Madrid; den 8' Februarij 's avonds. Het leger is gisteren Tetuan binnengerukt, alwaar 78 kanonstukken werden gevonden. Acht stukken, welke in de loopgraven werden buiten gemaakt, twee vaandels en de tent van Sidi Ahmed zijn naar de koningin, gezonden. De koningin is bij haar bezoek te Atocha door de bevolking met de meeste geestdrift ontvangen.

ITALIE.

Een brief uit Napels van den 4' Februarij deelt mede dat Tilangiere te Puozzuoli gevaarlijk ziek ligt en er weinig hoop op herstel bestaat. Daar er niemand ter zijner vervanging kan worden gevonden, is het nieuwe Ministerie nog niet zamengesteld. Pandolfi welks gevangenneming zooveel opschudding in Napels heeft veroorzaakt, is eensklaps in vrijheid gesteld. De koning en koningin zullen het voorjaar doorbrengen, in hun paleis te Portici hetwelk, men bezig is, om tot dit doel gereed te maken. De troonrede van de koningin van Engeland heeft hier veel genoegen gegeven.

—De gebeurtenissen hebben de betrekkelijke positien van de verschillende Gouvernementen in Noord en midden Italie spoedig bepaald. De Graaf Cavour zegt in zijne cirkulaire dat de tegenwoordige onzekere en provisionele staat van midden-Italie tot een einde moet worden gebragt. Doordien het Congres niet zal plaats hebben zijn al de moeijelijkheden weder in het leven geroepen welke dit had moeten uit den weg ruimen. De kalmte en de hoop welke in midden-Italie heerschten zijn opgevolgd door een hevig maar wettig ongeduld, onverzettelijk heeft men daar besloten om op den gekozen weg voorttegaan. De aanmoedigende publieke opinie van Europa, het Engelsch-Fransche verbond, en de verwerping der plannen van verzoening door den Paus, dit alles versterkt de bevolking van Noord- en midden Italie in hun besluit. Piemont kan niet langer worstelen tegen den natuurlijken en onvermijdelijken gang der gebeurtenissen. De bevolking van Almilia en Toskane hebben besloten om eene crisis te bewerken en zijn gereed om afgevaardigden te verkiezen voor het parlement van Turijn. Hunne munt, de publieke akten, de militaire vaandels, alles draagt de wapenen en den naam van Victor Emmanuel. De invoerregten, de uniform van het leger, maten en gewigten, in het kort alle regelingen van eenen staat zijn ingevoerd op dezelfde wijze als in Piemont. Al wat maar in de magt was der Gouvernementen van Midden-Italie om de aanhechting tot een feit te maken is gewend, alles is gedaan, niet zooals de Paus heeft gezegd onder den invloed van Sardinie, maar in een tijd dat die magt genoeg met zich zelven te doen had; in een tijd toen de magtige invloed van Frankrijk welke alles kon overweldigen het plan scheen te koesteren om alle aanhechting te verijdelen. Wij hebben gezien welke stappen het Gouvernement van Midden-Italie heeft gedaan, wat eene wijze politiek en nationaal gevoel straalde daar niet in door. Het is in dit oogenblik dat het Engelsche Gouvernement, hetwelk geene andere begeerte kan hebben dan om de goede regeling van Italie te verzekeren, aan Frankrijk heeft voorgesteld om de bevolking van de Toskaansche en Aemiliaansche provincien de vrije keus te laten omtrent de kwestie van hun toekomstig lot als staat en dat, voor het geval zij de aanhechting aan Sardinie verkiezen, dan ook Sardinie over moet gaan om aan hun verlangen gevolg te geven. Gulweg moeten wij bekennen niet de minste noodzakelijkheid te zien in deze tweede oproeping. Het volk heeft zijnen wil tot inlijving bij Sardinie reeds eenmaal genoeg kenbaar gemaakt, weshalve het onnoodig is te achten om nu nogmaals tot eene tweede stemming overtegaan, evenalsof men bevreesd was dat zij de eerste keer in overijling hadden gehandeld. Wanneer de keuze plaats vond onder der voorwaarden berekend naar de intelligence van midden-Italie, de opinie werd ingewonnen van daartoe in staat zijnde burgers, dan zouden wij den uitslag met vertrouwen afwachten. De non-interventie welke door Oostenrijk zal worden in acht genomen is eene hoogst speculatieve kwestie. Niet onwaarschijnlijk zal Oostenrijk volharden bij hare weigering om de regten der volken te erkennen welke hare Luitenant-Gouverneurs van den rang van Italiaansche Vorsten tot dien van Colonel in het leger hebben doen dalen; het zal zich tevreden stellen met eene bloot lijdelijken tegenstand. De versterking van het leger in Venetie, de oprigting van nieuwe forten te Peschiera en de invoering bij de artillerie van Weenen en Mantua van getrokken kanonnen, zijn maatregelen van voorzorg genomen met het oog op den onrustigen toestand van Venetie en voor de gevaren van eenen tijd van overgang. zooals de voorgestelde inlijving zal medebrengen, meer dan wel om op nieuw den oorlog te beginnen. De *Ost Deutsche Post* zegt in een zijner nummers het volgende: Oostenrijk verkeert in dit oogenblik niet in eene positie en kan ook niet het minste voornemen hebben om een offensiven oorlog te beginnen. Het wil slechts zijne grenzen verdedigen tegen elken aanval, verder gaan deszelfs begeerten naar den oorlog ook niet.

OOSTENRIJK.

De kommissie belast met de uitbetaling der publieke schuld heeft rapport uitgebragt omtrent den toestand der fondsen. De voorhanden som bedroeg 196 millioen waarvan 143 millioen in eens zijn betaald, waardoor dan ook een bedrag is gewonnen van 6 millioen jaarlijks aan intrest. De afdoening der publieke schuld met een zoo aanmerkelijk bedrag zal niet weinig vertrouwen opwekken. De nationale bank zal bovendien nog betalen 9 $1/_2$ millioen op de panden; 1 $3/_4$ milloen voor den noordersporweg; 15 milloen van Gallicia en 15 $3/_4$ millioen voor de Theis-spoorlinie, gezamenlijk tot een bedrag van 42 millioen. Het overschietende van het fonds, 11 millioen, zal aan het departement van finantien worden uitgekeerd.

— Dr. E. Nusser, te Weenen, vond een man dood in zijn bed ten gevolge van verstikking. Hij had in bed liggen lezen bij een moderateurlamp en was daarbij in slaap gevallen. De lamp was afgeloopen, de vlam was uitgegaan, maar het kousje was blijven voortgloeijen en gloeide nog, toen Nusser des morgens ten 10$1/_2$ ure in de kamer kwam. Bij het binnentreden bemerkte men terstond een hevigen stank, door de uitgegane lamp veroorzaakt. De neusgaten, de baard, de lippen en tanden van het lijk, de kleederen en het beddegoed waren bedekt met een roetachtig zwart neerzetsel, dat bij aanraking de vingers zwart maakte en ook hier en daar in de kamer zigtbaar was. Deze omstandigheden, in verband met andere die wij kortheidshalve niet vermelden en met hetgeen bij de lijkopening bleek, gaven de zekerheid dat de ongelukkige gestorven was door het inademen van kooloxydegas, dat zich uit de slechts half uitgegane lamp had ontwikkeld.

RUSLAND.

Het schijnt dat het magtige huis Rothschild insgelijks deel wil nemen in de zich hoe langer zoo meer in Rusland openbarende nijverheids-beweging. Immers men zegt dat onder anderen dat huis den spoorweg van St. Petersburg naar Moscou zoude gekocht hebben, en dat men het slechts nog niet geheel eens is over den prijs, die volgens diezelfde berigten gesteld wordt tusschen de 75 en 93 millioen roebels, volgens andere berigten zou wel de hierboven genoemde weg verkocht zijn, maar aan een ander huis! Het zal echter zeer spoedig blijken, waaraan men zich in deze moet houden.

---

ja wel, dat de koning er precies zoo uitziet, precies als op de guldens en rijksdaalders.

De schoonheden van het vorstelijk 's Gravenhage, met zijn museums en andere bezienswaardigheden, benevens het heerlijke bosch, waar zondags en 's woensdags muzijk is worden door den Haagschen neef ten zeerste geroemd. Janssen en de vrouw hebben er schik in, zoo aarig as nêf d'rover proaten kan. De neef praat waarlijk allerliest, en — nadat Janssen heeft gezegd, dat ie 't spul van z'n lêven nog wel is wou zien moar, dat ie zien mond wel af kan vêgen umdat 'r toch nooit van kommen kan; nadat mijnheer nog vele redenen vernomen heeft waarom 't niet mogelijk was, betuigt ZE. dat het anders zeer aardig zou wezen, en wezenlijk, dat hij 't allerliest zou vinden... en nicht......? heus! wanneer zij 't eenvoudige voor lief willen nemen, dat ze dan stellig eens komen moet.

„Krek! krek! um de schoai is weêrum te hoalen!" lacht Janssen. „Met sint juttemis as de kalver op 't ies danssen, heur ie. Nee, dat stuuverke zou al roar motten loopen as Janssen hê! hê! in den Hoag kwiem!"

Jufvrouw Janssen lacht ook. Mevrouw — aangenaam door van Middelnesses goedheid verrast — trekt haar gelaat in een zeer inviterenden plooi. Het aangezigt van den Haagschen neef drukt diepe teleurstelling uit: wanneer er inderdaad bezwaren zijn, wil hij niet bij zijn invitatie persisteren, maar anders, een man als mijnheer — neef Janssen, dient de residentie, en althans de zee gezien te hebben. „Enfin! enfin! van harte gemeend!"

In weerwil dat de huisvrouw onaangenaam gestemd is, dewijl de nêf en nicht zonder iets van haar ruutingmaal te gebruiken (welke laatste versnapering in dik geworden zoete melk met beschuit en bruine suiker bestaat) willen vertrekken, maakt het Haagsche echtpaar zich nu weldra tot de afreize gereed; ze zullen toch al laat in de stad terug komen.

Blieven!!? — Onmogelijk! ze moeten morgen naar de residentie terug. Hun kinderen verlangen zoo zeer en — zij zelven..!

Da's natuurlik!

Eenige minuten later heeft er een hartelijk afscheid plaats. Duizende bedankjes voor de allerlieste ontvangst!

„Niks te danken! Moar is weêr kommen heur ie, — hier, wacht!" — en mevrouw die al in 't rijtuig zit, ontvangt een énorm pak op haar schoot, alsof 't een pompoen is. —

„'n Mikske!" zegt de gastvrouw," veur de kienders; 'k het 'r veur gezurgd dat ie 'n moand of wat varsch kan blieven."

„Wel foei, da's al té!" zegt mevrouw.

Mijnheer, alvorens in het rijtuig te stappen, drukt nog eens regt vertrouwelijk neef en nichts handen, en voegt er gemoedelijk bij: „Nu we zien je toch eens!"

„Joa joa, hier a'j weêrum kumt;" lacht de dikke neef. De koetsier ziet achterom, en vraagt: of 't klaar is?

„Ja," zegt mijnheer. De eerste legt de zweep over de paarden; de Haagsche vrienden wisselen met de Geldersche, die, omringd van eenige hunner telgen, voor de deur staan, nog: vaarwels! en dergelijken, en, terwijl de barouchette het dorp doorrolt, duikt mijnheer weldra in het wagenkussen met den uitroep: „Hé welk een dagje!"

„Toch lief! toch hartelijk!" zegt mevrouw, die voor een andere uitlegging bedacht is.

„O! onbegrijpelijk!" roept de echtgenoot; „Die men schen zouden compleet alles voor je doen; 't is bourgeois overladen, ja, maar ik mag dat wel eens. Mijn hemel, welk eten! Zie-je ik zou er van houden, Emilie, sans façons... waarom niet! Ma foi, welk een mik!"

Mevrouw van Middelnesse is geheel verrukking dat Charles het ernstig meent. De familie, waar ze vroeger juist niet zoo heel veel van gesproken had, was meêgevallen....

„Niet waar, de types van Geldersche gulheid? en weetje — fortuin; ja.... fortuin!"

„Allerliest-lieve menschen!" beslu it de echtvriend en geeuwt, en sluit de oogen, en droomt: dat hij een moeder van tien biggen op de vork heeft.

(*Wordt Vervolgd.*)

De *Invalide Russe* deelt het volgende mede:

— Men wil weten dat Frankrijk de aanhechting van midden-Italie aan Piemont alleen wil toestaan op voorwaarde dat Savoije, hetwelk daaraan in 1815 werd ontnomen, weder aan Frankrijk worde teruggegeven. Oostenrijk verzekert dat Piemont altijd een van de aanhangers zal zijn, welke aan deszelfs politiek zijn onderworpen, evenals Toskane, Parma en Modena een belangrijk strategisch voordeel voor hen zelven zien in de uitbreiding der magt van Piemont langs de Alpen. Bij het eerste verbond tegen Frankrijk konden de Oostenrijksche-Sardinische legers in het hart van Frankrijk dringen, wanneer zij den weg namen door de Middellandsche zee, welke door de Engelsche vloot was bezet; Oostenrijk kon Engeland toen beschouwen als zijnen getrouwen bondgenoot en de eeuwige vijandin van Frankrijk. De tijd en de gedachten zijn echter veranderd. De politiek en de meeningen van 1815 behooren reeds tot de oude geschiedenis: Frankrijk is nu de bondgenoot van Engeland en Sardinie Oostenrijk niet alleen heeft opgehouden terwijl langer de vertegenwoordiger te zijn van een verbond tegen Frankrijk, het staat thans zelfs zeer geisoleerd en zwak. Een eenvoudig valschen stap in hare staatkunde van 1854 is daar oorzaak van. Had het toen getrouw geweest in het met Rusland gesloten verbond, welke het kort te voren nog had gered, dan zou het Cabinet van Weenen de onregtvaardige oorlog hebben kunnen voorkomen, welke door de Westersche magten tegen Rusland werd ondernomen. Frankrijk heeft Italie van Oostenrijk afgerukt en Engeland heeft zich vereenigd met de politiek van Napoleon III. De Oostenrijksche Aarts-Hertogen welke midden-Italie regeerden zijn weggejaagd. De Paus, de eenige vriend welke Oostenrijk is overgebleven, verkeert zelf in gevaar van zijne wereldsche magt te verliezen. Het is te wenschen dat Savoije en Nice, thans nog in bezit van Piemont, bij Frankrijk worden vereenigd, niet om dit rijk sterker te maken maar om de grensscheiding meer zeker te maken. Dit alles is nu wel zeer ongelukkig voor Oostenrijk maar maakt tevens het onderwerp uit van vele moeijelijkheden voor de andere Cabinetten.

TURKIJE.

Eenige maanden geleden greep er eene drukke landverhuizing plaats van de oevers van Kouban en andere gedeelten van Circassie naar Turkije. Het Russische Gouvernement heeft om zeer goede redenen Muzelmansche bevolking vergunning verleend om zich neder te zetten in die streek of in Siberie. De keus was moeijelijk, zij hebben zich, dan ook bij het eerste bepaald. In den *Times* heeft een schrijver een droevig tafereel opgehangen van de ellende welke deze schepselen uitstaan op hun weg van Circassie en bij hunne aankomst te Constantinopel. Kertch zoo zegt hij is de haven waaruit zij vertrekken; de overvoer van allen wordt daar geregeld door een van hunne eigen hoofden, welke genoodzaakt is om den bijstand interoepen van een Malteschen makelaar die door de winsten, afgeworpen door de onderneming, reeds als een rijk man wordt beschouwd. De emigranten betalen voor den overvoer naar Constantinopel 48 gulden. Voor die som worden door den makelaar verscheidene personen ingescheept op een schip dat reeds vooraf door hem is ingehuurd. Het gevolg daarvan is dat een schip op die wijze als het ware wordt opgestopt met menschen, welke op reis naar den Bosphorus al die ellenden uitstaan welke met geene mogelijkheid zijn te beschrijven. Gedurende het laatste stormachtige weer in de Zwarte Zee zijn eene menigte van die schepen vergaan, waarvan de ongelukkige passagiers, of liever gezegd menschen-lading, grootendeels hun graf hebben gevonden in de golven. Van diegenen welke overkomen, landen er duizenden, afgemat en zoowel naar ligchaam als naar ziel lijdende, zonder zelfs een dollar te bezitten om in de eerste behoefte te kunnen voorzien; zij hangen alsdan geheel van de welwillendheid van het Gouvernement af. Het moet de Porte ter eere worden nagegeven dat hij voor die arme menschen al het mogelijke doet. Bij aankomst worden de landverhuizers gehuisvest in de Gouvernements herbergen te Stamboul, elken dag krijgen alle volwassene personen twee okes (*) brood en drie piasters in geld, onderwijl maatregelen worden genomen om hen in het binnenland vrijen grond ter bearbeiding te bezorgen. Wanneer men den finantiëlen toestand van de Porte in aanmerking neemt, dan mag het niet worden ontkend dat de edelmoedigheid en gastvrijheid door haar zeer ver wordt gedreven; doch niettegenstaande dit, blijven de arme menschen nog altijd zeer beklagenswaardig. De hier boven genoemde dagelijksche gift nooge voldoende zijn voor een huigezin schiet zij ver te kort, het gevolg daarvan is eene groote sterfte en ziekte, zooals ook het geval is op eene in de herbergen van Scutarie en Stamboul opeengehoopte massa van 20,000 zielen. Loop door welke straat gij wilt, gij zult daar mannen, vrouwen en kinderen ontmoeten welke ook het ongevoeligste hart zouden roeren door hun bitter geklaag over de koude en den honger. Treedt de herbergen binnen, daar wacht u nog een ander tooneel. De grond is bedekt met allerlei lijders, de meesten zijn vrouwen, het grootste gedeelte ligt daar zonder eenige dekking en van diegenen, welke dit nog hebben is het zeer armoedig; het geheel vertoont een hartroerend schouwspel en is wel geschikt om het medelijden optewekken.

De Engelsche inwoners van Constantinopel hebben eene inschrijving geopend tot ondersteuning der ellendige schepsels, doch dit beteekent niet veel meer dan een druppel in de zee. Mevrouw Hornby, de echtgenoote van een lid in het hooge consulaire geregtshof te Constantinopel, spaart geene moeite om ter behoeve der Circassiers gelden intezamelen; haar echtgenoot is tot hetzelfde doel naar Londen vertrokken.

(*) Turksch gewigt, omtrent 1,25 Ned. pond bedragende.

MAROCCO.

De Speciale Correspondent van den *Times* schrijft het volgende uit het kamp van *Guadel-Jelu*, dato 26 Januarij.

„Ik schrijf meer uit kracht van gewoonte dan wel uit belangrijkheid. Wij zitten hier geheel werkeloos uitgenomen nu en dan eene kleine schermutseling welke eenige afleiding geeft. Omringd door de bergen en de zee, met den vijand in het front, zijn onze rijen niet zeer uitgebreid, ongelukkig die ge welke zich buiten de voorposten begeeft, hij is bijna zeker van door de Mooren een hoofd kleiner te worden gemaakt. Elkeen begint hartelijk te verlangen dat er eenige beweging n het leger kome. Wij bevinden ons hier op eenen zandigen grond, waaruit bijna de geheele vallei van Tetuan bestaat, zoo wij hier nog lang moeten vertoeven is het te vreezen dat de gezondheidstoestand der soldaten daardoor zal lijden; nu reeds laat die wel wat te wenschen over. De Fransche stoomer *Bretagne*, in dienst van Spanje, heeft gisteren 250 lijders, uit de hospitalen van Ceuta afkomstig, aan boord genomen, zoo ik verneem om reden dat in die stad de typhus heerscht. Er loopen verschillende geruchten omtrent den tijd wanneer het leger in beweging zal komen, ik heb echter reden om te vooronderstellen dat dit alleen aan den opperbevelhebber bekend is, welke al zijne plannen zeer geheim houdt. Op levensbehoeften is het wachten niet, wij waren voor twintig dagen van alles voorzien, toen nog voor dertig dagen werd aangevoerd; ook de oorlogsbehoeften zijn allen aan den wal. Doordien de zandige weg ongeschikt is tot vervoer van het artillerie-materieel zullen eenige kleine stoomers worden gezonden, om het belegeringgeschut zoover mogelijk de rivier optebrengen. Verder zullen op den weg naar Tetuan rails worden gelegd tot verder vervoer, de ligtere stukken zullen alsdan met behulp van paarden naar de bestemming worden gebragt. Het sterrefort, hetwelk regts van ons is opgerigt, en de uiterste punt is van den driehoek gevormd door haar, het fort Martin en nog eene andere versterking, kan in tien of twaalf dagen tijds in staat van verdediging zijn gebragt. De grond is daar zeer slecht en het water welt overal op. Van het leger worden drukke diensten gevergd tot het aanvullen der wachten, een vierde gedeelte van de troepen is elken nacht onder de wapenen om dienst te doen in de loopgraven welke om het kamp zijn aangebragt. De Mooren zijn zeer rustig, het laatste gevecht greep plaats op den 23 December. Eergisteren nacht schijnen zij te zijn aangetrokken door een licht dat op de kamer brandde waar de Generaal Ros de Olano ziek lag, er werden over en weer eenige geweerschoten gelost, waarna alles weder tot rust kwam. Onlangs hebben zij ook het sterre-fort met een bezoek vereerd, zeker met het doel om te zien hoever de versterking reeds was gevorderd. Heden is bijna den geheelen dag door in het Moorsche kamp geschoten, wij denken dat dit vreugdeschoten waren bij gelegenheid van eenig Mahomedaansch feest, dan wel dat een groot personaadje is aangekomen. Niet alleen de slechte grond van het kamp benadeelt de gezondheid van den soldaat, ook de vervalschte dranken en ongezonde versnaperingen welke hier te verkrijgen zijn, dragen het hunne daartoe ruimschoots bij. De vrije handel wordt hier gedreven tot aan den uitersten grens: kooplieden beladen met zure vruchten, kwestieuse potages, verhittende dranken, enz. overstroomen als het ware het kamp. Onder de laatste gevangenen bevond zich een *Santon* of heilige (eene kaste welke zeer veel invloed bij de Mooren heeft), welke door eene bajonet ernstig was gewond geworden. Men heeft hem zeer goed behandeld zoodat hij thans geheel hersteld is. Zoo men zegt is hij gisteren in vrijheid gesteld, om weder naar zijne landslieden terugtekeeren, in hoever dit waar is weet ik niet, dit is echter zeker dat hij zich in het kamp niet meer bevindt, men schijnt die zaak nog al geheim behandeld te hebben. Men wil ook weten dat hij eene boodschap van O' Donnel op zich heeft genomen, betrekkelijk de overgave van Tetuan, in welk geval het leven en de eigendommen der inwoners door de Spanjaarden zouden worden geëerbiedigd, in het tegengestelde geval kunnen zij er op rekenen dat de stad zal worden vernietigd als wanneer zij op geene genade behoeven te rekenen. Die zending is zoo onwaarschijnlijk niet, ook meenen verscheidene personen daarin rede te vinden voor eenen spoedigen vrede.

De rust van het leger kan met die omstandigheden niet in verband staan, doordien alle ondernemingen worden verhinderd daar men nog bezig is met het aanleggen van forten en van den spoorweg. Generaal O'Donnel heeft besloten om zoo weinig mogelijk te wagen en om het leven van zijne manschappen niet noodeloos op te offeren, niet zonder reden denkende dat, in evenredigheid van de behaalde voordeelen reeds te veel bloed is gestort. Al wat wij gewonnen hebben, bestaat uit de lijnen rondom Ceuta en den grond waarop het kamp zich bevindt. Het getal overledenen bedraagt thans reeds 7000 à 8000, zonder nog te spreken van de gewonden of anderen welke het leger hebben moeten verlaten. De getalsterkte van het leger en den duur van den veldtogt in aanmerking genomen, is het verlies aanzienlijk te achten; wanneer Tetuan nu reeds in handen was van de spanjaarden, zij zouden het met dit verlies wel hebben verdiend. Tegenover de verspilde menschenlevens en schatten is niet veel winst over te stellen. Alvorens in het gezicht van Tetuan te komen, hebben wij niet eene stad of dorp gezien, enkel een hier en daar aan den weg staand strooijen hutje, hetwelk was verlaten en den vlammen ter prooi werd gegeven. Het wordt meer dan tijd dat er eens eene goede overwinning worde behaald. In het Spaansche hoofdkwartier bevinden zich thans een Russisch en Oostenrijksch officier. De eerste komt alleen met het doel om het kamp te bezigtigen, de andere is in kommissie gezonden door zijn Gouvernement. Drie Russische officieren worden verwacht, ook zouden een aantal Franschen komen, doch van deze heb ik nog niets gezien of gehoord. Twee kolonels van den grooten staf zijn naar Spanje moeten terugkeeren wegens ziekte.

Wij nemen dit berigt alleen over ter mededeeling der daarin voorkomende bijzonderheden; de inname van Tetuan is reeds bekend.

SCHEEPSBERIGTEN.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Maart	29	Nederl. Ind.	Kas Balhaer	Said Mohamat bin Oemar Assegaf	Makassar.
"	—	" "	Marzoek	Sech Oemar bin Abd. Bagawie	Molukkos via Sumanap.
"	30	" "	Stoomschip Kraton	Karidin	Pasoeroean.
"	—	" "	Little tot	Katjoong	"

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Stad Schiedam	F. Wulp	Onbepaald	Fraser Eaton & Co.
Amerikaansche	Kleber	Bigelow	San Francisco	" " " "
B emeresche	Marij	Hoijemann	Roterdam	" " " "
Ame ikaansche	Witch	Hultman	Boston	Mathieu Ebbe Ruijs & Co.
Nederlandsche	Hollandia	Wap	Oubepaald	" " " " "
"	Jacob	Borger	"	" " " " "
Zweedsche	Amazone	Dannberg	New-York	" " " " "
Hamburg	Marij Ross	Meijer	Nederland	" " " " "
"	Tellers	Hansen	Boston	" " " " "
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
"	Sumatra	Grivel	"	" " " "
Nederlandsche	Stad Dockum	van der Werff	In reparatie	" " " "
Nederl. Ind.	Java	Worthington	Batavia	Schimmelpenninck & Co.
Nederlandsche	Per Aspera Ad Astra	Admiraal	In reparatie	J. F. van Leeuwen & Co.
Engelsche	Duchess of Sutherland	M. Megget	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche	Sagitta	Bakker	Tjilatjap	" " " "
"	Zephir	N. J. de Vries	Rotterdam	Anemaet & Co.
"	D. T. Visser	W. van de Linden	Sidney	" " "
"	Jason	J. H. L. van Bueren	Rotterdam	" " "
Nederl. Ind.	St. Oena ang	S. van Hulstijn	In reparatie	Adam & Co.
"	Soetan Iskander	L. G. Kloppenburg	Idem.	" " "
"	L'Union	Schuif	Samarang en Batavia.	" " "
"	Jeanette Maria	Kuijper	In Bevrachting	" " "

SUMANAP.

VERTROKKEN.

19 Maart. De Nede l. Ind. kotter *Klara*, gezagv. SAHAK, naar Banjoewangie.

23 Maart. De Nederl. Ind. bark *Ienoer* gezagv. SAID MOHAMAT BIN ALIE, naar Banjarmassing.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Schoeners Mansoer, Mifrejool Moelook, de kotters Noorsasie, de schoeners Balhaer, Miftail Farie, Sie Damar, het schip Nova Zembla.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 30sten Maart 1860.

AANVOER.

Van Batavia per het Ned. Ind. stoomschip *Batavia*, gezagv. C UTKRON. 1 baal laken, 1 .....?machine met toebehooren, 98 dekens, 5 kisten regaal, W. C RES DE VRIES; 1 baal laken, 6 kisten hekwerk, 4 kisten manufacturen, 1 kist geel-koperen spijkers, 1 pak gomelastiek, 2 kisten zijde, 6 pakken gedrukten, 60 kisten wijn, 34 kisten en 2 balen lijnwaden, een kist regaal, 5 kisten binares opium, 5 vaten vischkuiten, 1 kist goudswaarde, 12 collis manufacturen, 1 ki-tje gonddraad, 1 kist machinerien, ORDER; 8 kisten gouvernements-goederen, G UVERNEMENT.

Marktprijzen.

SUIKER f 16½.
KOFFIJ. f 34 @ f 38.—
RIJST (CARGA) f 135 @ 150.—
Id. (WITTE) f 160 @ f 175.—
KOEHUIDEN ℔ picol.
ARAK ℔ legger. f 45.—
OLIE (KLAPPER.)
OLIE (KATJANG.)
KADJANG MATTEN. f 10 @ f 11.—
ROTTING f 8 @ f 10.—
WISSELKOERS pari.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 1sten April 1860.
's Ochtends te half negen ure.
Bevestiging tot Lidmaten.
en
Voorbereiding voor het H. AVONDMAAL.
Ds. VAN STEEDEN.

Maandag den 2den April 1860.
's Avonds ten half zeven ure.
BIDSTOND.
voor de zending.
Nederduitsch en Maleisch.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 1sten April 1860.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.